

fanget og udøvelsen af samvær, hvis barnet er anbragt uden for hjemmet.

Er barnet anbragt uden for hjemmet, har kommunen og statsforvaltningen således en parallelkompetence til at fastsætte og ændre samvær.

4.11.2.2. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender finder det uhensigtsmæssigt, at der ved reglerne i lov om forældremyndighed og samvær og lov om social service er skabt usikkerhed om hvilken myndighed, der skal træffe afgørelse om samvær under et barns anbringelse uden for hjemmet. Denne parallelkompetence giver efter ministeriets opfattelse anledning til praktiske problemer i forhold til kommunen og statsforvaltningen, og uklarhed om, hvilken myndighed en samværsansøger skal henvende sig til.

Ministeriet er af den opfattelse, at kompetencen til at fastsætte samvær for eller ændre et allerede eksisterende samvær, når et barn er anbragt uden for hjemmet, alene bør ske efter reglerne i lov om social service. Dette skal også ses i lyset af, at kommunen er nærmest til at vide, hvordan samværet bør være af hensyn til formålet med anbringelsen af barnet.

Der henvises til lovforslagets § 24 og bemærkningerne hertil.

4.11.3. Ministerens adgang til at træffe midlertidige afgørelser i hastesager

4.11.3.1 Gældende ret

Efter den gældende § 26 i lov om forældremyndighed og samvær har statsforvaltningen bl.a. mulighed for at begrænse, ændre eller suspendere et eksisterende samvær i tilfælde, hvor der er indgivet anmodning til statsforvaltningen om ophævelse eller afslag på samvær efter lovens § 17, stk. 2 og 3. I forhold til Familiestyrelsens mulighed for at anvende den gældende § 26 i første instans-afgørelser har Folketingets Ombudsmand udtalt, at han på baggrund af bestemmelsens ordlyd og dens forarbejder er af den opfattelse, at Familiestyrelsen ikke har kompetence til at træffe afgørelse om at begrænse, ændre eller suspendere et eksisterende samvær i første instans. Familiestyrelsen kan derimod, som rekursinstans, anvende de almindelige forvaltningsretlige reaktionsmuligheder i form af afvisning, stadfæstelse, ændring, ophævelse og hjemvisning i forhold til statsforvaltningens afgørelse.

4.11.3.2. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender (Familiestyrelsen) behandler klager over statsforvaltningernes afgørelser om samvær og i visse situationer også om forældremyndighed, jf. lovforslagets § 40. I den forbindelse modtager Familiestyrelsen jævnligt anmodninger om ændring af samvær eller forældremyndighed i situationer, hvor statsforvaltningen endnu ikke har taget stilling til sagen. Normalt videresender Familiestyrelsen i sådanne situationer ansøgningen til den statsforvaltning, der skal behandle sagen. I enkelte situationer er sagen imidlertid så hastende, at det ikke vil være muligt at nå at anmode statsforvaltningen om at tage stilling til anmodningen. Det kan f.eks. være i sager, hvor det gøres gældende, at barnet er udsat for vold eller seksuelle krænkelse.

Ministeriet foreslår, at Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender (Familiestyrelsen) i disse situationer får hjemmel til at træffe afgørelse i 1. instans. I så fald vil der ikke være mulighed for at påklage afgørelsen, men styrelsen vil kunne genoptage sagen, såfremt en part efterfølgende anmoder herom.

Der henvises til lovforslagets § 28, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Gennemførelse af lovforslaget vil medføre en styrkelse af barnets perspektiv ved, at børn høres og inddrages i sager om forældremyndighed og samvær i højere grad, end det er tilfældet i dag. Dette gælder både under statsforvaltningens sagsbehandling og ved en eventuel retssag om forældremyndighed. Det skønnes, at en styrkelse af barnets perspektiv vil medføre permanente merudgifter på 5,3 mio. kr. årligt fordelt på alle indsatsområder.

Således skønnes indførelse af barnets adgang til at rette henvendelse til statsforvaltningen at medføre merudgifter på 0,3 mio. kr. årligt, idet der heri er medregnet udgift til børnesagkyndig bistand til barnet.

Den øgede inddragelse af børn i sagsbehandlingen skønnes at give anledning til en stigning i antallet af samtaler med børn og forældre i statsforvaltningen på 2.000 årligt, idet der i højere grad vil blive tale om et egentligt samtaleforløb med forældre og børn, herunder også med henblik på at finde løsninger og formidle afgørelser. Det skønnes, at udgifterne hertil samlet vil være 2,0 mio. kr. årligt.

De øvrige udgifter til styrkelse af barnet perspektiv er knyttet til samtaler med børn og til børnesagkyndig